

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ,

Αρ. 165^α

Υδρα, Δεκεμβρίου 4 1825.

Παρασκευή.

« Όστιν γὰρ τελειωθὴν βλήσεν τὸν ὄμιον ἀδρότερος ἔσται.
οὕτω καὶ γρηγορὸν Νόμου καὶ Λόγου χεῖρεσιν πάντων.
Ἄρισ. Πόλιτ. Βιβλ. Α. Κεφ. Α' »

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.

(Ἄρθρον Κοινοποίηθην)

Αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἀνανέωσαν τὰς περὶ Οὐδετερότητος διαταγὰς τῶν εἰς τὴν μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀπαρδειγμάτιστον πάλιν. Ἡ πρώτη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἧτις λόγῳ καὶ ἔργῳ διετήρησε τὴν Οὐδετερότητα ταύτην, αὐτὴ πάλιν τώρα πρώτη τὴν ἀνακαινίζει. Ἡ νέα διαταγὴ τῆς Βρετανικῆς τοῦ Μεγαλειότητος ὑπεγράφη εἰς τὰς 30 Σεπτ. (Ε. Ν.). Ἐκτοσε, πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὰς Ἀγγλικὰς καὶ Γαλλικὰς ἐφημερίδας, ἐξῆδικε καὶ ἡ Αὐστρία νέας αὐτῆρας διαταγὰς, καὶ ἴσως αὐθιγὸν ἀκούσωμεν, ὅτι παρομοίως ἐκοινοποίησε καὶ ἡ Παλιὰ καὶ ἡ Ρωσσία.

Σκοπὸν ἐνταῦθα δὲν ἔχμεν νὰ ἐρευνησωμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ τὸ οὐδέτερον τούτου σύστημα τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων συνάδει μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ δίκαιου, τοῦ νομίμου, μὲ τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ μὲ αὐτὰ, καλῶς ἐννοούμενα, τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν λαϊκῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων.

Μυριάριθμοι ρητορικώτεροι καὶ δεινότεροι κλισμοὶ υπερασπίσθησαν ἄχρι τούδε τὰ δικαιοῦματα τῶν Ἑλλήνων.

Ἐξετάζομεν ὅμως μέχρι τίνος βαθμοῦ αἱ πράξεις τῶν περισσοτέρων Εὐρωπαϊκῶν Αὐτῶν συμφωνοῦσι μὲ τὰς προκηρύξεις τῶν, καὶ ἂν ἡ Εὐρώπη ἤμπορῆ ποτὲ ἐν συνεδίσει νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι διετήρησέ, καθὼς ὑπεσχέθη, εἰς τὸν ἰσὺν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων ἐντελὴ οὐδετερότητα καὶ ἀδιαφορίαν.

Καὶ πρῶτον πάντων ἐρωτοῦμεν, μὲ ποῖα μέσα, μὲ ποῖα βιηθήματα εὐδωκίμησεν ἡ Τουρκία εἰς τώρα νὰ κάμῃ τόσας ἀποβάσεις, τόσας μεταφορὰς στρατευμάτων, προζωαρκείων καὶ πλομεφοδίων εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Κρήτην, κ. τ. λ.; Ἐκίνησε ποτὲ Ὀθωμανικὸς ἢ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἀπὸ ἐνακλιμένα χωρὶς νὰ συντρεφεύσεται ἀπὸ ἰκανὸν ἀριθμὸν πλοίων ὑπὸ σημαίαν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων; Ἐχέουχοσαν ἡ Εὐρώπη τῆς εἰρήνης μας μαρτυρίας διὰ νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν (τῆς 5 Ὀκτωβ.) οἱ ἠνωμένοι ἑθρικοί στόλοι εἰσυνοδεύοντο ἀπὸ 8 Αὐστριακῶν, 6 Ἀγ-

Handwritten note: τὴν 16/12/1825

Handwritten mark: 16

γλικά, 5 Ισπανικά, 1 Σικελικόν, 1 Γαλλικόν (*), 3 Σαρδινικά, 1 Αμερικανικόν, 1 Ιωνικόν, 1 Ρωσικόν, και 3 Τούσκανικά πλοία;

Αλλά ίσως ήμπορεί νά ειπή τις, δια αι επιχειρήσεις των εμπόρων είναι ελεύθεροι, και η διαγωγή των ατόμων δεν ήμπορεί νά αποδότη ως κατηγορία εις Έθνος ολοκλήρον, ή εις την Διοίκησιν αυτού του Έθνους. Έπειτα και οι περισσότεροι λαοί της Εύρώπης, άτομικώς εκλαυθρυνόμενοι, εράνησαν βοηθεί των Ελλήνων, και συνέδραμον ενίστη το ύπερ δύναμιν προς ύποστήξιν του ιερου αγώνος των.

Σύμφωνα αφήνω λοιπόν και εγώ κατά μέρος τα άτομα, και ερχομαι εις αυτές τας Διοικήσεις.

Και διά νά μή δώσωμιν αιτίαν δικης συκοφαντίας, αφήνομεν αυτά τα πράγματα νά ομιλήσαν ύπερ ήμών.

Αυτά λοιπόν μαρτυρούν, ότι εν ή μία Φρεγάτα ήμποδίσθη νά κατασκευασθή εις Μαρσίλιαν δια λογαριασμόν των Ελλήνων, δύο άλλαι κατασκευάζονται πρό μητών εις τή ναυπηγειον της αυτής πόλεως δια λογαριασμόν του Σατράπου της Αιγύπτου.

Άλλο από τας Γαλλικας Εφημερίδας και από γράμματα ιδιαίτερα πληροφορούμεθα, ότι ο Γρ. Αβρόν έσάλη εκ μέρος της Γαλλικης Διοικήσεως προς τον Μεχμέτ-Άλη με διαφόρους τύπους κανονίων, πολεμικών οργάνων, και με ικανούς αξιωματικούς Γάλλους διά νά έρθουν εις τήν δούτ

(*) Τό Γαλλικόν πολεόν πλοιον, καθώς μανθάνομεν από την εν Σουλιά εφημεριδαί μας, εξήλθει από Αλεξάνδρειαν τρις ημέρας μετά τόν φόρον.

λευσιν του Σατράπου, και ότι ή άποστολή αυτή έγινετο από τον λιμένα του Τουλών εν ή Γαλλικη Διοικήσει όχι μόνον ήμποδίζεν άχρι τούδε τήν από τους λιμένας της εκπλευσιν των Φιλελλήνων της Εύρώπης, αλλά ήμποδισε και έπτα ολοκλήρους μήνας 170 δυστυχεις Έλληνας εις τήν φιλόφρονον Ελβετίαν, οι οποίοι εξήτουν άπλήν διόδον διά των Μισσημβρινών Επαρχιών της Χριστιανικης του Μεγαλειότητας.

Δέν ήμιλομεν διά τας δύο Σβεκικας Φρεγάτας, τας όποιας ο Αβρό Κογγράν διαπραγματεύετο νά αγοράση, και των όποιων ή πώλησις ήμποδίσθη, καθώς μανθάνομεν από τας Γερμανικας Εφημερίδας, από τήν Ρωσικην Επύβρειαν.

Αποσιμπούμεν και έσα άλλα έγιναν μακράν από τήν Ελλάδα, ή όσα μάς είναι άγνωστα μέχρι τούδε.

Έρωτούμεν όμως, αν αι εξής ειδήσεις του ανταποκριτου μας ήναι θάσιμα (και διδόμενα έχομεν ικανά διά νά τας θεωρώμεν ως τισάυτας), πώς πρέπει νά χαρακτηρισθή ή διαγωγή των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων προς τήν Ελλάδα; Και ιδού αύτολεξι το άπόσπασμα του ανταποκριτου μας.

ΕΚ ΣΜΥΡΝΗΣ, Τη 14 Νοεμβ.

«Τό Αύστριακόν Βασίλειον πρό καιρού ανεχώρησεν εντεύθεν, φορτωμένον με διάφορα ειδη, άμπαδες, παπούτσια και άλλα πολλά μέσα εις αυτό σπράκτικος Dosdato Ambrogliu διά Μοθω-Κόρωνα. Κατόπιν ανεχώρησεν εντεύθεν εν Βασιλικόν Αύστριακόν Ηρώκιον, και πάλιν κατόπιν μία άλλη Βασιλική Αύ-

εφιάλη Γολέτα και τὰ δύο αὐτὰ ἀρμαμέντι, φορτωμένα σχεδὸν πέταλα, ἀμπάδες, παπούτσια και ἄλλα διάφορα πράγματα ὁμοῦ και ὁμοφρέττα διὰ Μοθω-Κόρωνα.

«Σήμερον κινεῖ ἐντεῦθεν ἐν Φραντσέζικον ἐμπορικὸν Βρίκιον, τοῦ Καπετὸν Gombes, κορβουάτο ἀπὸ μίαν Γαλιζιὴν Βασιλικὴν Κορβέταν. Τοῦ ἐμπορικὸν τοῦτο Βρίκιον ἔχει φορτωμα πέταλα, παπούτσια, ἀμπάδες και ἄλλα, διὰ Μοθω-Κόρωνα, κ. τ. λ.»

Και ὑπερὸν ἀπὸ αὐτὰ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις κηρύττουν, ὅτι ἐφύλαξεν και φυλλάττουν οὐδετερότητα! Και ἐπειτα τερνάττονται, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐζήτησαν ἐκουσία βοήθειαν τὴν ἀμεσον βοήθειαν τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν, ἀν και δὲν χρεωτώμεν τίποτε, οὔτε ἠμποροῦμεν νὰ προσάψωμεν τίποτε!

Ἀς πληροφορηθῆ μὲ ὅλον τοῦτο ἡ Εὐρώπη, ὅτι ἀν ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς ζήτησιν ποτὲ δὲν περιέμενε, οὔτε περιμένει μεγάλα ἀποτέλεσματα ἢ πρὸς τὴν φιλάνθρωπον ὁμῶς και φιλελεύθερον Διοίκησιν τῆς Ἀγγλικῆς ἐγγνωμοσύνη της οὐχ ἦτοιν εἶναι και ἔσεται διὰ παντὸς ἀνεξέλεπτος και καθὼς εἶναι γνωστὸν, αἱ καρδίαι ὁλοκλήρου λαοῦ τῆσον εὐκολα δὲν παραδίδονται. Εἰς τῶν Συνδρομητῶν.

Συνέχεια τῆς Ενδρωσῆς Καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τὴν Εὐρώπην.

Τὶ ὑπολαμβάνετε ἀδελφοί, διὰ τὸν Ἀρκιῶν τούτων ἀέμον (*) ὅστις ἀρχισεν νὰ φυσᾷ; Καθ' ἡμᾶς ἄλλο βέβαιον δὲν εἶναι, εἰμὴ φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῶν

(*) Ἰδὲ τὸ περιεχὸν φύλλον μας.

ἀνηρωτικῶν, τὰς ὁποίας ἀδίκως ἐγέννησεν ἡ ἀναφορα τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, και τὰς ὁποίας ἡ ἐλευθέριος πάλιν διαγωγή της Ἀγγλικῆς θέλει καθητηχάσει, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, συμβιβάζουσα τὴν θρησκείαν, τὴν δικαιοσύνην και τὴν φιλάνθρωπίαν μετὴν πολιτικὴν, προτοῦ ν' ἀκουσθῆ ὁ ἦχος τῆς βροντῆς.

Μὴν τύχη, διὰ τὸν Θεόν! νὰ ἐπαναπαυώμεθα πάλιν περιμένοντες τώρα ἀπὸ τὴν Ἀρκιῶν, ὅτι πρὸ ὀλίγων περιμένομεν ἀπὸ Δυσίας. Ἀυφότερα ἐγίναν σχεδὸν ἀδύνατα. Τὸ μὲν ἀπὸ Δυσίας μετὰ τὴν ἀναφοράν μας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν τὸ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀρκιῶν μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν προκήρυξιν τῆς 30 Σεπτεμβρίου. ἔχομεν ὅμως ἰσχυροὺς και πιθανοτάτους λόγους διὰ νὰ προμαντεύσωμεν, ὅτι τὰ δύο ταῦτα ἐπίσημα ἐγγράφα, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡμεῖς προσεπακαλέσθημεν τὴν βοήθειαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν Δυνάμεων, εἶναι ἱκανὰ νὰ φέρωσι τὴν κοινὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συστήματος συνένεσιν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς εὐχῆς μας και ἐκείνης ὅλων τῶν φωτισμένων χριστιανικῶν λαῶν. Ἐὰν ὁμως ζητῆ λάμεις τὸ πότε; Ἰδοὺ ἡ περὶ τούτου γνώμη μας.

Ἡ Εὐρώπη εἶναι ἤδη πεπεισμένη, ὅτι ἡ σεσαθρωμένη Ὀθωμανικὴ Πόστις δὲν ἔχει πλέον κήρυκον ἐσπέρτητα εἰς τὴν πολιτικὴν πλάστιγγα ἰσχυροῦς τὴν ἐσπέρτητα τῶν δικαιοσύνην μας, και τὸ ἐκδοκίμουν τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν γυθόντος και χυνομένου αἵματος ἰσχυροῦς τέλος πάντων, ὅτι Ἕλληνας και Τούρκαι δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ συζήσουν. Μῆτε ὁμως νὰ κατὰπεισθῆ ὅτι ἡμεῖς και αἱτι νὰ συζητήσωμεν κρῆτος τῶ ὅτι ἀνεξάρτητον, ἀνεπίδικτον τούτεσι κήρυκας μεγάλης ἐπιτυχίας ἐπιτυχίου διὰ τὴν ἑσυχίαν της.

Ἐποταύτου κατὰ τὸ μέλλον και ἦτοιν παραγορεῖ νὰ βοηθηθῶμεν, και πραγματικῶς και ἠθικῶς, ἀπὸ τοῦς λαοῦς της διὰ τῶν φιλελευθέρων Ἐταρσιῶν ὅτι ὁμως και ν' ἀνακαταστή ἡμῶς κήρυκας τῶν Δυνάμεων της εἰς τὰ πράγματα μας. Αἱ Διοικήσεις δὲν

Εργον ποτέ διὰ μέτρον τῶν πράξεών των τὴν συμπάθειαν, ἢ τὴν ἀντιπάθειαν, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τὰ πολλὰ εἰς τοὺς λαοὺς, καὶ τὸ κοινὸν τῶν ἀνθρώπων ἄλλο μέτρον δὲν ἔχουσι, παρὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸ συμβεβηκέναι τῆς ἑπικρατείας τῆς ἐξέσεως, καὶ εἶαι ἔμοῦ τὴν ἀδικίαν τῶν ἀφάντων, μέτρον, τὸ ἑπίπυον εἶναι καὶ τὸ μόνον σύμμετρον μὴ τὸν σκοπὸν τῆς εὐσεβείας των.

Ὅταν λοιπὸν διαβρωσάμεν τὸ ἑσωτερικὸν μας διὰ τὰ ἠμποροῦμεν καὶ νὰ ἀφελθώμεν ἀπὸ τὰ δόγματα, καὶ λοιπὸς Θεοφίλος τῶν φιλελευθέρων λαῶν ἔσταν φανώμεν καὶ πολιτικῶς καὶ πολιτικῶς ἡμεῖς αὐτοὶ εἰ πρώτοι φίλοι τῆς ἀνεξαρτησίας μας, εἰ πρώτοι σπουδάζοντες διὰ τὰ τὴν ὑποκαταστήμεν χωρὶς νὰ παραβῶμεν τὴν ἰσχυρίαν τῆς Εὐρώπης, τότε θέλομεν ἰδῆ τὸν χριστιανισμὸν ὅλον νὰ τελειώσῃ, ἔστι, καὶ θέλοντες, δὲν ἐκκεῖμεν νὰ τελειώσωμεν ἡμεῖς. Ἄν εἴη ἡ ἀνδραγαγία τὴν σωτηρίαν του τὴν θέλει καὶ ἡ Θεός. Ἄν θέλουσιν οἱ Ἕλληνας τὴν ἀνεξαρτησίαν του τὴν θέλει καὶ ἡ Εὐρώπη.

Ἴδουσι λοιπὸν οἱ Ἕλληες θεωροῦμεν, καὶ πρὸς ἑαυτὴν σχετικῶς, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν της, καὶ πρὸς τὴν Εὐρώπην, βίβλικα ὁρισθεῖσαι καὶ ἀπολαχθεῖσαι τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἔσταν μόνον ἐπιτόχη νὰ κινήσῃ τῆς ἰδιοτελείας τὸ περιεχόμενον τέρμα. Ἄλλὰ ποτε θέλομεν, τὸ ἐπιτόχη; Ἢ θέλει ἐπιτελεῖν ἡ ἰδιοτελεία; Πότε θέλουσιν ποῦσαι εἰ κατακτήσεις; Ὅχι εἰς ἄλλον καιρὸν εἴποις, παρὰ ἔσταν συστήσωμεν πλήρη τὴν Δημοκρατίαν, καὶ ἀρξώμεν ἐλευθέρων τὴν ὑποκαταστήσειν διὰ τὰ εἰς τὴν ἑξέσεως, οἱ αἱ πράξεις του μάλιστα νὰ κινήσῃ ἀπὸ τὸ ἴδιον ὅλον καὶ ἔστι νὰ μείνουσιν εἰς τὸ σκοπὸν ἔσταν συστήσωμεν τὸ ἀνεξαρτητικὸν Δημοκρατικὸν Σώμα, τὸ ἑπίπυον μᾶς ἑλλείπει ἀκόμη, μὴ καιρίαν βιάσθην καὶ ἐπιθεωροῦμεν τοῦ πολιτικῶν μας, ἄν, καὶ εἰς, τὴν Α. καὶ Β. Ἰθνηκὴν Συνέλευσιν, ἰδιοτελεῖται ὡς μία, ἀπὸ τὰς τῆς οὐμωδίας ἀρχῆς, ἀπὸ τὰς ὅποιαις ἐμελλε νὰ ἀγαγῆται τὸ πολιτικὸν μας ἔσταν τέλος, ἀποκαταστήσαντες ἰσχυρὸν ἑλλήτικόν, ἐξαρτῶμεν καὶ κινώμενον, μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὸ ἑσωτερικὸν μας, κατὰ τὴν τοῦ Συντάγματος διατάξιν, δάσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν χωρὶς, μὴ τὴν ὅποιαν μάλιστα νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ Νόμοι, καὶ διαταγῆς, καὶ αἱ ἄνευ φάσεως τῶν Τριῶν Σωμάτων.

Ἄλλ' εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Δικηνοῦ, θέλομεν εἰς σπουδαίως κατατίθονται τὰ δύο ἀλλ. Σώματα τῆς Δικηνοσίας ἢ Δημοκρατίας ἀφ' ἑαυτῶν διὰ τοὺς ἐν Ναυαγίᾳ, δὲν δύνανται πλέον, εἰμὴ διὰ πολλὰ ὀλίγον καιρὸν ἀκόμη, νὰ μὴν δροῖν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας διὰ τοῦ Τύπου. Καὶ ποῖος δύνανται πλέον νὰ ἐγαντιωθῆ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ἀφ' οὗ ἡ Σεβαστὸς Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικῶν μας, εἰς τὸν παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Παπαδοπούλου ἐκφρασθέντα.

λόγον, μὴ τὸσον ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ἀπέδειξε, δὲν λίγω τὴν μνήσαν ἐξ' αὐτῆς ὀμιλίαν, ἀλλὰ τὴν ἀπαραίτητον αὐτῆς ἀνάγκην; Ἀφ' οὗ δια τῶν πραγμάτων ἠσθάνθημεν ὅλοι, ὅτι, ὅπου ἡ Διοίκισις εἶται Παραστρατικῆ, δὲν ὑπάρχει τῶ ὅτι Διοίκισις, ἔσταν δὲν ἐπιτόχη καὶ Δημοκρατίας; Τὸ ἑσωτερικὸν τέλος πάντων προέδωκεν ἡδὴ τὸσον, ἢ Διοίκισις μας ἀκόμη, κατ' ὄχιον, τρεσθῆται περὶ αὐτοῦ προσηγορικῶς μέτρα, εἰ Ἕλληνας διακρίνουσιν τὸσον εἰς αὐτὸ καίσιν, καὶ ἰδίως εἶσαν, ὅτι δὲν εἶται πλέον συγχορηγῶμεν γὰ ὑποπειθώμεν, ὅτι δύνανται τὸ σπῆμα τοῦτο εὐσεβῶς νὰ ἐπιθεωροῦμεν περὶ. Ἐξ ὁπίσωμεν λοιπὸν οἱ Ἕλληες, ἢ ὅποιαι, μὴ μόνον τὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ ὀλίγον τινα κατὰ τὸ ἴδιον ὑπάρχει, εἰσποῖσι καὶ κατὰ ἑαυτὸν καὶ κατὰ θέλωσαν τοὺς ὀμιλοῦντες, ἐξουσίαν τέλος πάντων μεταλλάξουσιν ἠδὴ δύνανται, εἶσαι διακρίνουσιν μετ' ὅ ποιῶν, ὡς ἔσταν ἀκόμη, τὰ ἐπιτελεῖται σχετικῶς τοῦ Σατραπῆος τῆς Λιβύης, ἐξουσίαν τῶν γεωμετρικῶν Τακτικῶν Ἀρχῶν, καὶ τοὺς ἐξουσίαν αὐτῆς ἑπικρατείας τοῦ Χριστοῦ, καὶ δικαίως ἀπερνούμενοι ἀπὸ τὸ εὐσεβῶς καὶ φιλελευθέρων ἰσχυρῶν τῆς ἑλλείπει; θέλουσιν δὲ ἀποδοχῆ, ὅτι ἡ ὅτι πρῶτα ἢ ὅποιαι, ὡς προέδωκεν, χωρὶς τὴν ἑλλάδα εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν της, τοὺς ἐπιτελεῖται εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰς ἀπὸ ἄλλο, παρὰ διὰ τὰ ἐπιτελεῖται τὴν πολιτικῶν καὶ τὴν εὐσεβῶν τῆς ἑλλείπει ἀποκαταστήσειν.

Κατάλογος τῶν Ὑδραίων Ναυτῶν, ὅσοι ἐνδόξως ἐπληρώθησαν εἰς τὰς κατὰ τὴν 20 καὶ 22 Νοεμβ. γινόμενας συμπλοκάς καὶ Ναυμαχίας, ὡς εἰς τὸ παρελθόν φύλλον ὑπεσχεθῆμεν.

Ἀπὸ τὸ πλεῖον τοῦ Καπ. Δημητρίου Χριστοφίλου, ἐφρονεῦθησαν ἐξ. Βασιλῆος Χρισ. Μερκούρη, Γαύρος Χριστοφίλου Μερκούρη, Ἰωάννης Δημῶς Ντεντιμης, Κωσαντῆς Κόττας, Γεώργιος Τρέκας, Ἀντώνιος Γκαζιτόρης ὅσις καὶ ἀπέθανον ἐνταῦθα.

Εἰς ἀπὸ τὸ Πυρπολικὸν τοῦ Καπ. Θεωδωρῆος Θεωφῶν. Δημήτρ. Θεωδωρῆος. Ἰπὸς τούτους ἀπὸ τ. Πυρπολικὸν τοῦ Καπ. Αναγνώστη Δημαμά ἀπέθανον εἰς Παναγιώτης Καρλοῦτσῶς, ὅσις εἰς εὐσεβῶς εἰς τὸ Πυρπολικὸν ἀγχοῖ τέλος ἐκάθη ἐνδόξως.

Γενὴ ἑτήσια Διφυλῶ Ἰσπανίας ἐπὶ προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.